

Aileler aylık gelirin yeterli olmaması ve harcamalar konusunda sorun yaşıyorlar. Bu sorun aynı zamanda başka sorunları da bünyesinde taşıyor. Yeterli gelir olmayınca baba ya ek işlerde çalışarak açığı kapatmakta ya da bütçeye destek olmak için anne de çalışmaktadır. Her halükarda eşler arasında sorumlulukların paylaşımı konusunda sorunlar yaşanabilmektedir ki, bu da oldukça büyük olan bir sorundur. Çocuklar babaları veya hem anne hem de babalarından uzak olarak yaşantılarını geçirmektedirler. Anne-babalar, çocukların gelişimi için oldukça önemlidir ve eşlerin her ikisi de çalışınca veya baba unsuru yoğunluktan dolayı eksik olunca, çocuklar için büyük problemler doğmaktadır.

Geleneksel anlayışa göre küçük yaştaki çocukların özellikle biyolojik ve psikolojik ihtiyaçlarını annelerden başka kimse karşılayamaz. O halde çalışan anneler bu görevinin gereğini yapamıyor. Bu görevini bakıcı veya büyük annelere bırakıyor ki, onlar bu görevin gereğini ifa edemiyorlar. Çocuğun din eğitimi konusuna gelince, geleneksel Türk ailelerinde annenin çocuğun din eğitiminden sorumlu olduğu düşünülmektedir. Ailede din eğitimi sorumluluğunun sadece anneye ait olması yaklaşımı son derece yanlıştır. Bu sorumluluk hem anne hem de babanıdır. Çocuğun din eğitiminde anne baba eşit sorumluluktadır ve bunu paylaşmalıdırlar. Ancak, anneye düşen rolün babaninkinden ayrıldığı du-rumlar da vardır. Böyle durumlarda anne ile baba birbirlerinin yerini tutamazlar. Yetişmekte olan bir çocuğun örnek alabile-ceği bir “kadın”, bir de “erkek” modeline ihtiyacı vardır. Anne veya baba, bu rollerin ikisini birden oynayamaz. Çocuk yetiştirirken, sadece babanın yapabileceği bazı şeyler vardır ki, baba bunları yerine getirmedeği takdirde, anne -ne kadar iyi olursa olsun- bu görevi üstüne alamaz.

TÜİK'in yaptığı araştırmaya göre, günümüz Türk aile yapısında hane halklarının düzenli olarak bir araya geldikleri vakit %90.2 oranla hafta sonları, %88.8 oranıyla da akşam yemekleridir. Bu duruma eşlerin çalışması, çocukların okulda olması veya onların da çalışmasının neden olduğu söylenebilir. Bu araştırmaya göre babalar aileleri ile annelerden daha az vakit geçirmektedir. Hatta dershanelerinde işin içine girmesiyle çocuklarımız, hafta sonları bile evlerinde anne babasıyla vakit geçiremiyor. Beraber geçirilen vakit azaldığı için, beraber paylaşılan şeyler de, azalmaktadır. Bireyler zamanının çoğunu geçirdiği işi veya okuluna çok zaman ayırabilmekte ve ailesini ihmal edebilmektedir. Ailelerin ilişkilerin sağlıklı bir şekilde devamı için bir takım tedbirler almaları gerekmektedir. Beraber olunan vakit akşam yemekleriyse, mutlaka beraber olunmalı, hafta sonlarıysa beraber yapılacak aktiviteler bulunmalıdır. Unutulmamalıdır ki, paylaşım azaldıkça beraber olmaktan duyulan mutluluk da, azalacaktır.

Not: Bu yazı makale, köşe yazısı vs. gibi akademik bir yazı değildir. Sadece ders notu olarak kullanılmaktadır..

Anneye İhale Edilen Din Eğitimi

Necip Fazıl tarafından yazıldı.

Pazar, 23 Eylül 2012 22:11 - Son Güncelleme Perşembe, 14 Nisan 2022 11:56
